

Derfor vil jeg godt spørge repræsentanter for partiet Venstre: Når Venstre indgik en aftale – som Enhedslisten i øvrigt ikke har lod eller del i, vi var imod den aftale, men det er sådan set ligegyldigt – kan man så bagefter komme og sige, at skylden er en enkeltpersons fra Venstre, eller er der trods alt så meget samhørighed i det parti, at man forsvarer de repræsentanter, man har sendt ud for at lave en aftale på partiets vegne?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kan jo godt oplyse hr. Søren Søndergaard om, hvad sagens sammenhæng er. Det er, at det var Venstre, der sikrede, at kontorcirkulæret blev vedtaget, og så vidt mig bekendt var det hr. Jensby, der var Venstres repræsentant. Jeg må tilstå, at jeg har meget sympati for Venstre og hr. Jensby, men det er vanskeligt at tilgive Venstre, at de har sagt ja til noget, som betyder, at vi altså nu får 20.000 fremmede ind som danske statsborgere.

Jeg synes, det burde have været sådan, at man selvfølgelig, da man lavede cirkulæret, sagde: Det løber til næste valg. Der kom som bekendt et valg, der sagde det stik modsatte af det, der var temaet i det gamle Folketing, og derfor burde man aldrig have accepteret dette kontor-cirkulære.

Jeg glæder mig over, at De Konservative ikke var med i det, og jeg er meget bedrøvet over, at Venstre virkelig var med til det og på den måde har gjort det, som jeg kalder landsskadelig gerning.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu går jeg ud fra, at hr. Søren Søndergaard ikke er af den opfattelse, at Venstre skal stå inde for, hvad et medlem af Dansk Folkeparti har sagt om skyld og ikkeskyld.

Jeg vil blot her fra talerstolen bekræfte, at Venstre er med i den politiske aftale, der udløber den 1. juli, og som er indgået med bl.a. Socialdemokratiet og så vidt jeg husker også hr. Søren Søndergaards parti. Eller er det anderledes? Det kan jeg ikke engang huske, for jeg var ikke ordfører på sagen.

Vi vedstår os den aftale, men heller ikke et øjeblik længere end til dens udløbstidspunkt. Så er vi meget optaget af at få den ændret og stramme. Vi mener, at betingelserne for at opnå statsborgerskab skal strammes væsentligt.

Men når jeg hører hr. Søren Krarup her fra Folketingets talerstol, så spørger jeg mig selv, om hr. Søren Krarup vil være med til at stramme, om hr. Søren Krarup tror, at vi kan blive enige, eller om hr. Søren Krarup vil blokere for stramninger inden for den lovgivning. Det er jeg meget spændt på at høre.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, som sagt til fru Birthe Rønn Hornbech, så var Enhedslisten ikke en del af den aftale. Vi var imod den aftale, og vi stemte imod den aftale. Så egentlig kunne man sige, at det er fuldstændig ligegyldigt for os at blande os i denne her diskussion.

Jeg synes bare, det er besynderligt. Vi har en situation, hvor et parti vælger en repræsentant til at varetage deres interesser i nogle forhandlinger. Denne repræsentant kommer frem til et forhandlingsresultat, som bliver forelagt gruppen, og som bliver godkendt af gruppen. Derefter bliver det rejst her fra Folketingets talerstol på den måde, at det er den persons skyld, og der er ingen fra det pågældende parti, der reagerer.

Det var ikke noget, vi ville have accepteret i Enhedslisten, det kan jeg godt sige. Om man vil det i Venstre, er selvfølgelig op til Venstre, men jeg synes bare, det er vigtigt at slå fast som en af dem, der overværede forhandlingerne, var der tale om, at Venstre indgik en aftale. Og uanset hvor meget der bliver snakket eller ikke snakket, så kan man ikke løbe fra, at det var Venstres aftale, der blev indgået.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Jeg havde faktisk ikke forestillet mig, at jeg skulle inddrages så voldsomt i debatten, som der lægges op til, og når jeg tager ordet, er det, fordi jeg føler, at det er rimeligt over for hr. Søren Krarup, som ikke var medlem af Folketinget på det tidspunkt, hvor den aftale, som vi her taler om, blev indgået.

Historien er følgende: For flere år siden foreslog den daværende regering en meget kraftig opstramning af udlændingelovgivningen. Det stemte mit parti for. Der var regler i loven, som gjorde, at selv den mindste besiddelse af narkotiske stoffer, selv bødestraffe kunne føre til udvisning af landet. Den lovgivning lagde vi i Venstre og jeg til grund, og den blev en realitet. Alt så: Jo mere, der bliver udvist, jo mindre bliver spørgsmålet om meddelelse af indfødsret relevant. Det er logisk.